

Pěšinky času

Na nenápadném přechodu pro chodce poráží neopatrná řidička starou ženu a těžce ji poraní. Ta za dvě hodiny svůj boj o život v nemocnici vzdává. Zanechává po sobě skoro devadesátiletého manžela, který byl závislý na její péči. Rázem se tak změní život mnoha lidem...

Je třeba nahradit chybějící články. Co mohou nabídnout lidé kolem, jak se zachovají, jakou v sobě naleznou sílu, aby dokázali překonat tak obrovskou ztrátu?

Nabízí se cesta do vzpomínek, do společně prožitých chvil, které členy rodiny spojovaly, které strávili společně. Oživit všechny pozitivní chvíle od těch nejstarších až po ty nejčerstvější.

Román mapuje čas od okamžiku bolestné a náhlé ztráty, na niž nikdo není připraven, týden po týdnu, jak rodina pomalu hledá pevnou půdu pod nohama. Na povrch se dostávají ty nejzasutější vzpomínky, téměř zapomenuté příhody, a znovu se rozhořívá jejich obsah.

Podaří se vrátit devadesátiletému opuštěnému člověku alespoň nějaký smysl života? Román se stává na pozadí skutečné tragické události jakousi bilancující biografií autora, který je nechtěným účastníkem zápasu o přežití. A čtenář je tak svědkem vyčerpávající, ale zcela samozřejmé snahy vrátit do života blízkého člověka. Může posoudit s jakým úspěchem se to daří, může asistovat při obavách, úzkosti i strachu, při ulehčení a uvolnění napětí.

Nový román Jana Cimického vypráví o lidských bytostech a smutku, ale i o radostné vzájemnosti, o tom, co by mělo být samozřejmé, ale mnohdy chybí. Člověk se stává dospělým teprve v okamžiku, kdy jeho rodiče odejdou z tohoto světa.